

P9_TA(2024)0120

Pogłębianie integracji europejskiej w związku z przyszłym rozszerzeniem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie pogłębienia integracji europejskiej z myślą o przyszłym rozszerzeniu (2023/2114(INI))

(C/2024/6746)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 5 ust. 3, art. 48 i 49,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady z grudnia 2006 r. i marca 2020 r. oraz konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Kopenhadze w dniach 21–22 czerwca 1993 r., znane również jako kryteria kopenhaskie,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie trzydziestolecia kryteriów kopenhaskich: nowy impuls dla polityki rozszerzenia UE ⁽¹⁾,
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając manifest Ventotene,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 23 listopada 2022 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie nowej strategii rozszerzenia UE ⁽²⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 5–6 lipca 2022 r. w sprawie pakietu rozszerzeniowego Komisji z 2022 r., a także oświadczenie przewodniczącego Komitetu Regionów z dnia 8 listopada 2023 r. w sprawie pakietu rozszerzeniowego Komisji z 2023 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 9 lutego 2022 r. dotyczące spójności w Europie do 2050 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 23–24 czerwca 2022 r., 29–30 czerwca 2023 r., 26–27 października 2023 r. i 14–15 grudnia 2023 r.,
- uwzględniając sprawozdania analityczne Komisji z dnia 2 lutego 2023 r. w sprawie dostosowania przepisów Ukrainy (SWD(2023)0030), Mołdawii (SWD(2023)0032) i Gruzji (SWD(2023)0031) do dorobku prawnego UE,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji do Rady Europejskiej z dnia 29 listopada 2023 r. w sprawie stanu stosunków politycznych, gospodarczych i handlowych UE–Turcja (JOIN(2023)0050),
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych, które miało miejsce w dniach 29–30 kwietnia 1997 r., dotyczące stosowania warunkowości z myślą o opracowaniu spójnej strategii UE w zakresie stosunków z krajami Bałkanów Zachodnich,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w tej sprawie, w szczególności rezolucję z dnia 24 października 2019 r. w sprawie rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z Macedonią Północną i Albanią ⁽³⁾, a także swoje rezolucje w sprawie sprawozdań Komisji z 2022 r. w sprawie Kosowa ⁽⁴⁾, Serbii ⁽⁵⁾, Albanii ⁽⁶⁾, Bośni i Hercegowiny ⁽⁷⁾, Macedonii Północnej ⁽⁸⁾ i Czarnogóry ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0471.

⁽²⁾ Dz.U. C 167 z 11.5.2023, s. 105.

⁽³⁾ Dz.U. C 202 z 28.5.2021, s. 86.

⁽⁴⁾ Dz.U. C, C/2023/1066 z 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1066/oj>.

⁽⁵⁾ Dz.U. C, C/2023/1065 z 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1065/oj>.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0285.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0284.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 479 z 16.12.2022, s. 33.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 32 z 27.1.2023, s. 63.

- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 19 czerwca 2020 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Bałkanów Zachodnich po szczycie w 2020 r. ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 19 i 20 czerwca 2003 r. oraz agendę z Salonik dla Bałkanów Zachodnich,
- uwzględniając układy o stowarzyszeniu między UE a Albanią ⁽¹¹⁾, Bośnią i Hercegowiną ⁽¹²⁾, Gruzją ⁽¹³⁾, Kosowem, Republiką Mołdawii ⁽¹⁴⁾, Czarnogórą, Macedonią Północną ⁽¹⁵⁾, Serbią, Turcją ⁽¹⁶⁾ i Ukrainą ⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Instrumentu Wsparcia Reform i Wzrostu Gospodarczego na Bałkanach Zachodnich (COM(2023)0692),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2020 r. zatytułowany „Usprawnienie procesu akcesyjnego – wiarygodna perspektywa członkostwa w UE dla państw regionu Bałkanów Zachodnich” (COM(2020)0057) oraz strategię Komisji z lutego 2018 r. dotyczącą wiarygodnej perspektywy rozszerzenia dla Bałkanów Zachodnich oraz zwiększonego zaangażowania UE w tym regionie,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie przyznania Ukrainie, Republice Mołdawii i Gruzji statusu krajów kandydujących,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 października 2023 r. w sprawie podsumowania postępów Mołdawii na drodze do UE ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 01/2022 z 10 stycznia 2022 r. pt. „Wsparcie UE na rzecz praworządności na Bałkanach Zachodnich – pomimo poczynionych wysiłków wciąż występują zasadnicze problemy”,
- uwzględniając pakiet rozszerzeniowy Komisji z dnia 12 października 2022 r.,
- uwzględniając komunikat w sprawie polityki rozszerzenia UE w 2023 r. do pakietu rozszerzeniowego przyjęty przez Komisję Europejską 8 listopada 2023 r. (COM(2023)0690),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1529 z dnia 15 września 2021 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie zwiększenia przejrzystości procesu akcesyjnego do UE i włączenia w niego szerszego kręgu zainteresowanych stron ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie poprawy funkcjonowania Unii Europejskiej dzięki wykorzystaniu potencjału Traktatu z Lizbony ⁽²¹⁾ oraz z dnia 11 lipca 2023 r. w sprawie wdrażania klauzul pomostowych w traktatach UE ⁽²²⁾,
- uwzględniając swoje sprawozdanie z dnia 9 maja 2022 r. dotyczące końcowych wyników Konferencji w sprawie przyszłości Europy oraz swoją rezolucję z dnia 4 maja 2022 r. w sprawie działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji w sprawie przyszłości Europy ⁽²³⁾,

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 129.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.2009, s. 166.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.2015, s. 2.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 4.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 4.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2004, s. 13.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 361 z 31.12.1977, s. 29.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽¹⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0357.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 330 z 20.9.2021, s. 1.

⁽²⁰⁾ REX/401-EESC-2014- 1609.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 215.

⁽²²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0269.

⁽²³⁾ Dz.U. C 465 z 6.12.2022, s. 109.

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie wezwania do zwołania konwentu w celu zmiany traktatów ⁽²⁴⁾ oraz z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie propozycji Parlamentu Europejskiego dotyczących zmiany Traktatów ⁽²⁵⁾ oraz uruchomienia art. 48 TUE, w których zwraca się do Rady Europejskiej o wyrażenie zgody na zwołanie konwentu w celu zreformowania traktatów,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Spraw Konstytucyjnych (A9-0015/2024),
- A. mając na uwadze, że dziewięć z dziesięciu krajów, które obecnie chcą przystąpić do UE, ma status kraju kandydującego, a niektóre z nich od wielu lat; mając na uwadze, że te kraje kandydujące znajdują się na różnych etapach procesu akcesyjnego i negocjacji;
- B. mając na uwadze, że w następstwie zaleceń Komisji zawartych w pakiecie rozszerzeniowym na 2023 r. 14 grudnia 2023 r. Rada Europejska postanowiła przyznać Gruzji status kraju kandydującego i rozpocząć negocjacje akcesyjne z Ukrainą, Republiką Mołdawii, a także Bośnią i Hercegowiną, po osiągnięciu niezbędnego stopnia zgodności z kryteriami członkostwa;
- C. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie oraz inne obserwowane obecnie wyzwania geopolityczne nadały rozszerzeniu Unii Europejskiej nowe znaczenie geostrategiczne; mając na uwadze, że stabilność, bezpieczeństwo i odporność demokratyczna Bałkanów Zachodnich i wschodniego sąsiedztwa są nierozdzielnie związane z bezpieczeństwem, stabilnością i odpornością demokratyczną UE;
- D. mając na uwadze, że rozszerzenie jest moralnym i historycznym zobowiązaniem oraz strategicznym priorytetem geopolitycznym stanowiącym geostrategiczną inwestycję w przyszłości, która przyczyni się do pokoju, stabilności, bezpieczeństwa, demokracji, jedności, walki ze zmianą klimatu, a także do zapewnienia dobrobytu i dobrostanu na kontynencie europejskim; mając na uwadze, że bezpieczeństwo UE również zależy od jej zdolności do obrony oraz wspierania i podtrzymywania pokoju, demokracji, praworządności, praw człowieka i podstawowych wartości; mając na uwadze, że rozszerzenie może być korzystne zarówno dla obecnych, jak i przyszłych państw członkowskich i ich obywateli, jeżeli spełnione zostaną odpowiednie warunki i wymagania;
- E. mając na uwadze, że rozszerzenie stało się jednym z najsilniejszych narzędzi politycznych i geopolitycznych UE; mając na uwadze, że według Eurobarometru z czerwca 2023 r. większość ludności UE opowiada się za przyszłym rozszerzeniem UE; mając na uwadze, że do ożywienia procesu rozszerzenia pilnie potrzebne są nowy impuls, nowe zobowiązania i nowa wizja, które zapewnią jego ciągłość, spójność i oddziaływanie; mając na uwadze, że ten brak zaangażowania w poprzednich latach stworzył próżnię i otworzył tym samym przestrzeń dla Rosji i Chin oraz dla innych podmiotów zewnętrznych; mając na uwadze, że należy zawsze przestrzegać zasady lojalnej współpracy;
- F. mając na uwadze, że przystąpienie do UE musi być procedurą opartą na kryteriach merytorycznych, w której każdego kandydata ocenia się na podstawie kryteriów kopenhaskich, m.in. kryteriów gwarantujących ciągłe i pełne poszanowanie praw człowieka – w tym praw mniejszości – demokracji i praworządności, a także innych podstawowych wartości UE; mając na uwadze, że należy dążyć do jak najszybszego osiągnięcia pozytywnych wyników, a jednocześnie unikać przyspieszonych lub określonych z góry terminów;
- G. mając na uwadze, że stagnacja lub regres muszą mieć konsekwencje, ponieważ cały proces akcesyjny musi opierać się na sprawiedliwej i rygorystycznej warunkowości;
- H. mając na uwadze, że przystąpienie do UE wymaga ambitnego programu integracji, zarówno ze strony UE, jak i krajów kandydujących; mając na uwadze, że zasadnicze reformy w dziedzinie sądownictwa, walki z korupcją, wolności i pluralizmu mediów są niezbędne, aby kraje kandydujące mogły poczynić postępy na drodze do UE;
- I. mając na uwadze, że wraz z kolejnym rozszerzeniem korzystne byłoby, aby przyjąć do strefy euro i strefy Schengen oczekujące obecnie na członkostwo państwa;
- J. mając na uwadze, że kraje Bałkanów Zachodnich muszą również skupić się na rozwiązywaniu konfliktów, współpracy regionalnej i pojednaniu; mając na uwadze, że ani w UE ani w krajach, które chcą stać się państwami członkowskimi, nie ma miejsca na podburzającą retorykę, negowanie ludobójstwa lub gloryfikowanie zbrodniarzy wojennych z którejkolwiek strony; mając na uwadze, że pogodzenie się z przeszłością jest jedynym sposobem na zapewnienie prawdziwego pojednania, które ma kluczowe znaczenie dla dobrze prosperujących społeczeństw i udanej integracji;
- K. mając na uwadze, że procesy rozszerzania i pogłębiania UE muszą iść w parze, ponieważ mogą się wzajemnie wzmacniać oraz zwielokrotnić swój wpływ i znacząco przyczynić się do realizacji nadrzędnych celów, dla których utworzono UE;

⁽²⁴⁾ Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 130.

⁽²⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0427.

- L. mając na uwadze, że wyzwanie, jakie stanowi powiększona Unia Europejska, wymaga ulepszonej polityki rozszerzenia, opartej na stopniowej integracji ze wspólnymi strategiami politycznymi i przynoszącej wyraźne korzyści obywatelom przez cały proces;
- M. mając na uwadze, że w kontekście rozszerzenia potrzebne jest całościowe spojrzenie na przegląd obecnych i przyszłych strategii politycznych, reform strukturalnych, zmian instytucjonalnych i wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2028–2034;
- N. mając na uwadze, że kraje Bałkanów Zachodnich od dziesięcioleci deklarują swoją gotowość do przystąpienia do UE; mając na uwadze, że 23–24 czerwca 2022 r. przywódcy UE potwierdzili pełne i jednoznaczne zaangażowanie na rzecz perspektywy członkostwa Bałkanów Zachodnich w UE;
- O. mając na uwadze, że kraje kandydujące muszą wykazać się przestrzeganiem podstawowych wartości UE oraz dostosowaniem do strategii politycznych i stanowisk UE, w tym wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB);
- P. mając na uwadze, że w ostatnich latach niektóre kraje Bałkanów Zachodnich osiągnęły wysoki poziom dostosowania do WPZiB UE, m.in. w odniesieniu do sankcji wobec Rosji w związku z rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że w marcu 2023 r. ministrowie spraw zagranicznych Albanii, Kosowa, Czarnogóry i Macedonii Północnej uruchomili platformę „Czterostronnego dialogu na temat bezpieczeństwa Bałkanów Zachodnich – 100 % dostosowania do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE (WPZiB)”;
- Q. mając na uwadze, że UE musi wykazać wyraźną wolę polityczną wspierania krajów kandydujących i powinna znacznie zwiększyć warunkowe wsparcie techniczne i finansowe dla podstawowych reform, rozwiązywania sporów dwustronnych, konwergencji gospodarczej i regionalnej integracji gospodarczej w krajach przystępujących; mając na uwadze, że nowy plan wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich ma na celu przyspieszenie fundamentalnych reform, pogłębienie integracji krajów z jednolitym rynkiem UE, a także wzmocnienie integracji gospodarczej regionu;
- R. mając na uwadze, że wrogie podmioty zagraniczne wykorzystują hybrydowe metody ingerencji, aby wpływać na integrację UE i ją osłabiać;
- S. mając na uwadze, że Parlament jest bez wątpienia najbardziej wspierającą rozszerzenie instytucją w UE; mając na uwadze, że rola Parlamentu pozostaje niezwykle ograniczona w całym procesie rozszerzenia i należy ją wzmocnić, by zwiększyć legitymację demokratyczną i rozliczalność, w tym podczas oceny pośrednich etapów przystąpienia, między innymi przez regularne posiedzenia komisji i kontrolę parlamentarną funduszy przedakcesyjnych, przy jednoczesnym wykorzystaniu istniejących narzędzi i instrumentów, np. programów wspierania demokracji; mając na uwadze, że administracje regionalne i lokalne oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego powinny być strukturalnie zaangażowane w proces rozszerzenia i jego kontrolę;
- T. mając na uwadze, że ważne inicjatywy, np. Europejska Wspólnota Polityczna, która odbyła już trzy oficjalne posiedzenia, umożliwiają współpracę polityczną i przyczyniają się do dialogów regionalnych w różnych dziedzinach między UE a innymi krajami, ale nie stanowią alternatywy dla członkostwa w UE;
- U. mając na uwadze, że konieczne są znaczące reformy poprzedzające rozszerzenie, aby zagwarantować skuteczne funkcjonowanie rozszerzonej UE oraz jej zdolność do przyjmowania nowych członków i wspierania ich udanej integracji, a także do właściwego reagowania na liczne wyzwania, przed którymi stoi obecnie; mając na uwadze, że mogłoby to oznaczać istotne zmiany w ramach instytucjonalnych UE oraz ewentualne propagowanie zróżnicowanych rozwiązań integracyjnych tam, gdzie pozwalają na to traktaty; mając na uwadze, że niektóre z tych rozwiązań są już omawiane od pewnego czasu; mając na uwadze, że aby to osiągnąć, UE powinna w pełni wykorzystać elastyczność przewidzianą w traktacie lizbońskim przed bardziej dogłębną reformą w kontekście ewentualnego przeglądu traktatów;
- V. mając na uwadze, że UE stoi przed poważnymi wyzwaniami w zakresie skutecznego zarządzania kryzysowego i, w szczególności, procedur podejmowania decyzji; mając na uwadze, że wiarygodność UE i jej zdolność do terminowego i skutecznego działania zależy od demokratycznego i skutecznego podejmowania decyzji, a tym bardziej w rozszerzonej UE składającej się z co najmniej 30 państw członkowskich; mając na uwadze, że oczywiste jest, iż instytucje UE i mechanizmy podejmowania decyzji, zwłaszcza w Radzie, nie są odpowiednie dla Unii z większą liczbą państw członkowskich; mając na uwadze, że wola polityczna oraz skuteczne podejmowanie decyzji prowadzące do terminowych i skoordynowanych działań wewnętrznych i zewnętrznych mają zasadnicze znaczenie dla ochrony interesów UE i jej globalnego przywództwa geopolitycznego i wiarygodności; mając na uwadze, że niedawne problemy z podejmowaniem przez UE decyzji w sprawie sankcji stanowią potwierdzenie potrzeby odejścia od jednomyślności; mając na uwadze, że równoległe z bieżącymi negocjacjami akcesyjnymi trzeba wdrożyć gruntowną reformę ram instytucjonalnych i struktur zarządzania UE wraz z uproszczonymi, skuteczniejszymi i bardziej demokratycznymi procedurami decyzyjnymi;

- W. mając na uwadze, że w określonych obszarach polityki możliwe jest natychmiastowe wykorzystanie klauzul pomostowych do przejścia od wymogu jednomyślności do głosowania większością kwalifikowaną; mając na uwadze, że Parlament uruchomił procedurę rewizji traktatu i przedłożył Radzie wnioski dotyczące zmiany traktatów zgodnie z art. 48 ust. 2 TUE; mając na uwadze, że przewodnicząca Komisji ogłosiła w swoim przemówieniu w Parlamencie Europejskim 17 stycznia 2024 r. zbliżające się przedstawienie komunikatu w sprawie reformy traktatów, który utoruje drogę do dyskusji w Radzie Europejskiej w najbliższej przyszłości;
- X. mając na uwadze, że Parlament Europejski, Rada i Komisja zobowiązały się do podjęcia skutecznych działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji w sprawie przyszłości Europy; mając na uwadze, że podczas Konferencji w sprawie przyszłości Europy wezwano UE do uzgodnienia przekonującej wizji i wspólnej strategii na rzecz skonsolidowania jej jedności i usprawnienia zdolności decyzyjnej UE z myślą o przyszłym rozszerzeniu; mając na uwadze, że wiele z tych propozycji można wprowadzić w życie tylko pod warunkiem wprowadzenia zmian w traktatach;
- Y. mając na uwadze, że regres demokracji jest jednym z największych zagrożeń, w obliczu których stoi Unia Europejska, zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym;
- Z. mając na uwadze, że równolegle z kolejnym rozszerzeniem trzeba również wzmocnić mechanizm służący zapewnieniu przestrzegania podstawowych zasad i wartości UE oraz wspólnotowego dorobku prawnego; mając na uwadze, że wdrażanie dorobku prawnego UE powinno być gruntownie i obiektywnie monitorowane w odniesieniu do każdego państwa kandydującego;
- AA. mając na uwadze, że rozszerzenie stanowi zarówno poważne wyzwanie finansowe dla UE, w szczególności w odniesieniu do polityki spójności i polityki rolnej, jak i innych programów i strategii politycznych UE oraz okazję do zreformowania UE; mając na uwadze, że obecne i przyszłe WRF należy poddać przeglądowi, ponownie przemyśleć pod kątem priorytetów, odpowiednio skonstruować i znacznie wzmocnić, a zarządzanie nimi należy zreformować, aby umożliwić i wesprzeć znaczne rozszerzenie UE bez narażania na szwank wsparcia potrzebnego obecnym państwom członkowskim; mając na uwadze, że te podstawy finansowe trzeba zapewnić przed rozszerzeniem;
- AB. mając na uwadze, że odbudowa i powojenne ożywienie gospodarcze Ukrainy to dodatkowe wyzwanie, któremu należy stawić czoła w szerszym kontekście wysiłków międzynarodowych;

Strategiczny wymiar rozszerzenia

1. z zadowoleniem przyjmuje aspiracje wielu krajów europejskich i ich obywateli do przystąpienia do UE i uznaje ich wolę polityczną i poważne wysiłki, które podjęły, by spełnić wymogi członkostwa;
2. uważa, że rozszerzenie ma ogromne znaczenie strategiczne dla UE; potwierdza, że wzmocniona polityka rozszerzenia stała się jednym z najsilniejszych narzędzi politycznych i geopolitycznych UE stanowiących geostrategiczną inwestycję w długoterminowy pokój, demokrację, stabilność, bezpieczeństwo, ochronę klimatu i dobrobyt na całym kontynencie, a tym bardziej w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i innych wspólnych wyzwań geopolitycznych, co wymaga długoterminowej wizji politycznej i śmiałych decyzji; podkreśla polityczną pilną potrzebę wykazania zaangażowania UE na rzecz międzynarodowego porządku opartego na zasadach; podkreśla, że biorąc pod uwagę główne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa stojące przed Europą, rozszerzenie UE i włączenie Ukrainy do zachodnich systemów zbiorowego bezpieczeństwa i obrony wzmocnią bezpieczeństwo europejskie;
3. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji zawarte w pakiecie rozszerzeniowym na 2023 r., a ponadto z zadowoleniem przyjmuje decyzje Rady Europejskiej o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Ukrainą i Republiką Mołdawii, o przyznaniu Gruzji statusu kraju kandydującego, przy założeniu, że podjęte zostaną odpowiednie kroki określone w zaleceniu Komisji z 8 listopada 2023 r., oraz o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Bośnią i Hercegowiną po osiągnięciu niezbędnego stopnia zgodności z kryteriami członkostwa; zwraca się do Rady, by zleciła Komisji natychmiastowe przedłożenie wniosków dotyczących odpowiednich ram negocjacyjnych i przyjęcie ich po podjęciu odpowiednich kroków określonych w odnośnych zaleceniach Komisji z 8 listopada 2023 r.;

Procedury akcesyjne i rola Parlamentu Europejskiego

4. dostrzega historyczne wyzwanie i szansę, przed którymi stoi UE, jakimi są wypełnienie zobowiązań wobec krajów i narodów Albanii, Bośni i Hercegowiny, Macedonii Północnej, Kosowa, Czarnogóry i Serbii oraz Ukrainy i Republiki Mołdawii i Gruzji; uznaje, jak ważna jest integracja europejska tych kluczowych partnerów; uznaje również znaczenie współpracy regionalnej w odpowiednich regionach Partnerstwa Wschodniego i Bałkanów Zachodnich;

5. ponownie wyraża pogląd, że w obecnych okolicznościach procesu przystąpienia Turcji do UE nie można wznowić; wzywa rząd turecki, by przełamał obecny impas i poczynił postępy w kierunku bliższego, bardziej dynamicznego i strategicznego partnerstwa przez opracowanie realistycznych równoległych ram współpracy, takich jak zmodernizowany układ o stowarzyszeniu, oraz wzywa Komisję, by zbadała możliwe formaty takich ram; przypomina, że wszelka poprawa stosunków między UE a Turcją musi opierać się na wymiernych postępach w dziedzinie praw człowieka, demokracji i opartych na szacunku stosunków sąsiedzkich;

6. podkreśla, że przystąpienie do UE musi zawsze być procedurą opartą na kryteriach merytorycznych oraz że każdego wnioskodawcę należy oceniać pod kątem spełnienia kryteriów kopenhaskich w całości; podkreśla, że nie ma drogi na skróty w odniesieniu do wartości i podstawowych zasad UE; podkreśla, że praworządność, reforma demokratyczna, wolność mediów i poszanowanie praw człowieka, m.in. praw mniejszości, powinny znaleźć się na czele procesu akcesyjnego, przy czym niezawisłość sądów, walka z korupcją i wzmocnienie pozycji społeczeństwa obywatelskiego są kluczowymi warunkami wstępnymi postępu na drodze do członkostwa w UE;

7. zwraca się o poprawę skuteczności mechanizmów monitorowania, aby chronić podstawowe wartości i solidne interesy finansowe Unii w kontekście procedur akcesyjnych; ponawia w związku z tym swoje apele o włączenie krajów kandydujących do unijnego mechanizmu praworządności i jego corocznej sprawozdawczości, co automatycznie uruchomi przedakcesyjne mechanizmy współpracy i weryfikacji; popiera zamiar Komisji, by uwzględniać kraje przystępujące do UE w sprawozdaniach na temat praworządności, i nalega, aby uwzględnić je w rocznych sprawozdaniach z postępów;

8. zachęca kraje objęte procesem rozszerzenia, by dalej zdecydowanie wdrażały niezbędne reformy oraz poczyniły wymierne i nieodwracalne postępy, zaczynając od podstaw procesu przystąpienia do UE;

9. podkreśla, że potrzebne są nieustanne wysiłki na rzecz wspierania pluralizmu mediów, obrony praw dziennikarzy i zapewnienia wolności słowa we wszystkich krajach kandydujących;

10. zwraca uwagę, że dostosowanie się do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) UE jest również zasadniczym wskaźnikiem pełnego przestrzegania podstawowych zasad UE oraz trwałego członkostwa w przyszłości; wzywa wszystkie kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące, by priorytetowo traktowały szybkie i pełne dostosowanie się do WPZiB, oraz przypomina, że przystąpienie danego kraju może nastąpić dopiero po dostosowaniu się do środków ograniczających UE, w tym sankcji wprowadzonych w odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie;

11. apeluje, by dokładnie ocenić strategię rozszerzenia oraz przyczyny ograniczonych postępów niektórych krajów objętych procesem rozszerzenia, zwłaszcza w dziedzinach praworządności, praw człowieka i demokracji;

12. uważa, że zmodyfikowana metodologia Komisji, którą powinno się zaktualizować, by uwzględnić procesy akcesyjne Ukrainy, Republiki Mołdawii i Gruzji, stanowi długoterminowe ramy polityki, które wytyczają kierunek procesu rozszerzenia;

13. podkreśla, że chociaż proces ten powinien stać się bardziej stopniowy i dynamiczny, a UE powinna określić konkretne indywidualne cele reform, plany działania i pośrednie harmonogramy dla każdego kraju przystępującego, nie mogą istnieć przyspieszone ani z góry określone terminy członkostwa, ponieważ mogłyby one wpłynąć na integralność procesu akcesyjnego; uważa jednak, że kolejne rozszerzenie UE powinno nastąpić, gdy tylko odnośne kraje kandydujące spełnią wszystkie warunki przystąpienia, a jednocześnie uzgodnione i wdrożone zostaną niezbędne reformy europejskie; oczekuje, że pierwsze kraje kandydujące będą gotowe do przystąpienia do Unii przed końcem bieżącego dziesięciolecia;

14. podkreśla, że za rozszerzenie UE wspólnie odpowiadają obecne państwa członkowskie i państwa kandydujące; wzywa państwa członkowskie, by wykazały wyraźne i jednoznaczne zaangażowanie polityczne w proces rozszerzenia, w oparciu o obiektywne kryteria i niewykorzystywanie go do rozstrzygnięcia sporów dwustronnych, które należy rozstrzygać niezależnie od procesu akcesyjnego; podkreśla, że nadmierne opóźnienia na drodze do pełnego członkostwa w UE mogą mieć negatywny wpływ zarówno na opinię publiczną, jak i zaangażowanie polityczne krajów kandydujących;

15. podkreśla, że procesy akcesyjne mogą odbywać się w sposób odwracalny oraz że podejście oparte na kryteriach merytorycznych może również prowadzić do zamrożenia negocjacji akcesyjnych w przypadku regresu w zakresie podstawowych wartości, a negocjacje te można wznowić dopiero po znacznych postępach w reformach; wzywa do solidnego i wzmocnionego monitorowania, sprawozdawczości i oceny reform i postępów poczynionych przez kraje kandydujące we wszystkich rozdziałach negocjacyjnych, przy strategicznie stosowanej ukierunkowanej warunkowości opartej na jasnych poziomach odniesienia dotyczących postępów, sankcjonowaniu regresji w odniesieniu do kwestii podstawowych lub utrzymującej się stagnacji w reformach oraz nagradzaniu reform i spełnieniu kryteriów dzięki jasnym harmonogramom negocjacji;

16. apeluje do Komisji, by zwiększyła spójność, skuteczność, widoczność i przejrzystość pomocy przedakcesyjnej, wyraźnie odzwierciedlające priorytety w podstawowych dziedzinach podczas przyznawania środków z IPA III; wzywa w szczególności, by wprowadzić bardziej rygorystyczną i egzekwowalną rozliczalność w odniesieniu do wydatków oraz do poprawy ogólnego cyklu wydatkowania, wdrażania i kontroli finansowania przedakcesyjnego, z zastosowaniem rygorystycznej warunkowości, np. przy wdrażaniu planu gospodarczo-inwestycyjnego i nowego planu wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich; zwraca się do Komisji, by przeprowadziła śródkresowy przegląd rozporządzenia w sprawie IPA III oraz zaproponowała uwzględnienie Ukrainy, Republiki Mołdawii i Gruzji jako beneficjentów; zwraca się do Komisji, by szybko wdrożyła zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 01/2022;

17. apeluje, by w kontekście reformy traktatów zbadać możliwości dalszego wzmocnienia ochrony praworządności i wartości demokratycznych UE przed regresem zarówno w obecnych, jak i przyszłych państwach członkowskich oraz zapewnić, że rozszerzenie wzmocni UE i jej rynek wewnętrzny;

18. podkreśla, że należy zapewnić, aby finansowanie UE przekazywane krajom objętym procesem rozszerzenia było zgodne ze strategicznymi celami i interesami UE; wzywa Komisję, by finansowo wspierała tylko te kraje przystępujące, które działają na rzecz stosunków dobrosąsiedzkich, inkluzywnej współpracy regionalnej i trwałego pojednania, w tym m.in. ścigania zbrodniarzy wojennych i zapewnienia dostępu do prawdy, sprawiedliwości i skutecznego zadośćuczynienia ofiarom zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa;

19. wzywa kraje przystępujące do UE do zacieśnienia współpracy sądowej z UE w sprawach karnych w ramach ustaleń roboczych z Prokuraturą Europejską (EPPO), by ułatwić skuteczne dochodzenie i ściganie niewłaściwego wykorzystania funduszy UE, m.in. przez oddelegowanie krajowych oficerów łącznikowych do EPPO, oraz zwiększenie zdolności administracyjnych administracji lokalnych;

20. ponownie podkreśla swoje stanowisko w sprawie potrzeby wzmocnionej, formalnej, zorganizowanej i systematycznej współpracy między UE a Radą Europy w zakresie wspierania krajów przystępujących w przeprowadzaniu reform, zapewniając ich zgodność ze wszystkimi zaleceniami Komisji Weneckiej na drodze do członkostwa w UE;

21. uważa, że wyzwanie, jakim jest rozszerzona UE, wymaga wzmocnienia polityki rozszerzenia, która określi wyraźną, stopniową ścieżkę do członkostwa w UE, w tym stopniowego włączenia do wspólnych strategii politycznych, takich jak rynek wewnętrzny, dla tych krajów, które zakończą negocjacje dotyczące danego rozdziału polityki lub które poczynią znaczne postępy w reformach związanych z UE; zauważa, że takie postępy powinny umożliwić dostęp do funduszy UE w odpowiednich obszarach, tak aby zapewnić obywatelom wyraźne korzyści w całym procesie; zauważa, że ścieżce tej powinno towarzyszyć zwiększenie pomocy technicznej i warunkowej pomocy finansowej ze szczególnym uwzględnieniem wdrażania i egzekwowania przepisów zawartych w klastrach negocjacyjnych dotyczących kwestii podstawowych i stosunków zewnętrznych, zwłaszcza rozdziały 23, 24, 30 i 31; zwraca się do Komisji, aby przedstawiła szczegółowe propozycje dotyczące stopniowej metodyki akcesyjnej, w tym jasne klauzule „zaliczenia” i odwracalności; podkreśla, że stopniowe wprowadzanie krajów kandydujących do wybranych obszarów polityki przy ograniczonych prawach i obowiązkach w żadnym wypadku nie zastępuje pełnoprawnego członkostwa ani nie stanowi dla niego alternatywy;

22. uznaje znaczenie takich inicjatyw jak Europejska Wspólnota Polityczna, które umożliwiają współpracę polityczną i przyczyniają się do dialogów regionalnych oraz które mogłyby ułatwić stopniową integrację krajów kandydujących z Unią i jej polityką, ale nie stanowią alternatywy dla członkostwa w UE;

23. podkreśla, że przydatne mogłoby być utworzenie odrębnego stanowiska komisarza ds. rozszerzenia;

24. sugeruje, aby rozważyć przyznanie krajom kandydującym statusu obserwatora w odpowiednich organach i instytucjach, m.in. w Parlamencie, początkowo na podstawie tymczasowych ustaleń, jeżeli negocjacje są wystarczająco zaawansowane, w szczególności w odniesieniu do klastrow dotyczących kwestii podstawowych i stosunków zewnętrznych, a wszystkie warunki są spełnione i uzgodnione do czasu podpisania traktatów akcesyjnych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego o przyjęciu od 2024 r. obserwatorów z krajów kandydujących;

25. uważa, że konieczne jest silniejsze, skuteczniejsze i bardziej znaczące podejmowanie przez Parlament Europejski decyzji i nadzór nad polityką rozszerzenia UE i jej finansowaniem, aby zwiększyć legitymację demokratyczną i rozliczalność; nalega, by wzmocnić rolę Parlamentu w całym procesie akcesyjnym, a także na etapach pośrednich, i zapewnić pełną kontrolę postępów krajów kandydujących we wszystkich obszarach polityki; zobowiązuje się do wzmocnienia regularnego i przejrzystego dialogu i współpracy z parlamentami narodowymi krajów kandydujących jako modelu kontroli parlamentarnej nad integracją z UE;

26. podkreśla, że należy wzmocnić wsparcie demokracji za pośrednictwem istniejących kanałów i instrumentów, takich jak dialog im. Jeana Monneta, dialog międzypartyjny i proces dialogu parlamentarnego;

27. wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do pełnego zaangażowania w dalsze wzmocnianie procesów reform w krajach kandydujących, w szczególności w zakresie zdolności administracyjnych;

28. podkreśla, że należy zwiększyć przejrzystość, wzmocnić uczestnictwo obywateli i ściśle zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w proces rozszerzenia i kontrolę nad nim oraz zapewnić jego trwałe finansowanie;

29. podkreśla, że proces rozszerzenia nie może w sposób niezamierzony utrwalać ani pogłębiać różnic w traktowaniu ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową; wzywa Komisję i kraje kandydujące, aby uwzględniły w procesie rozszerzenia środki aktywnie promujące i gwarantujące prawa osób LGBTIQ, takie jak opracowywanie polityk eliminujących dyskryminację ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową, zwiększanie udziału osób LGBTIQ w procesach decyzyjnych oraz wspieranie integracji w sferze politycznej, gospodarczej i społecznej przez działania edukacyjne i uświadamiające; wzywa Komisję i kraje kandydujące, aby należycie monitorowały i oceniały status praw osób LGBTIQ w krajach kandydujących;

30. uważa, że proces akcesyjny musi gwarantować wzmocnienie przez kraje kandydujące wysiłków związanych z równouprawnieniem osób z niepełnosprawnościami; podkreśla, że należy zwiększyć nacisk na kraje kandydujące, aby wdrożyły reformy mające na celu poprawę sytuacji osób z niepełnosprawnościami i zintensyfikowały wysiłki w zakresie deinstytucjonalizacji, w tym przejścia od opieki instytucjonalnej do opieki rodzinnej i środowiskowej;

Europejskie reformy instytucjonalne i finansowe

31. uważa, że procesy przygotowania do rozszerzenia powinny przebiegać równolegle w UE i krajach przystępujących; podkreśla, że aby stawić czoła obecnym wyzwaniom i zapewnić zdolności UE do przyjmowania nowych członków i wspierania ich udanej integracji, niezbędne są europejskie reformy instytucjonalne i finansowe; wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do przeprowadzenia niezbędnych reform w celu dopilnowania, by ich brak nie opóźnił przystąpienia nowych państw członkowskich; zauważa, że reformy te są potrzebne do wzmocnienia UE i jej instytucji, tak aby propagować legitymację demokratyczną, dobre rządy, funkcjonalność, rozliczalność, przejrzystość i zrównoważony rozwój; podkreśla w szczególności, że ważne jest wzmocnienie demokratycznej legitymacji polityk UE przez zwiększenie uprawnień Parlamentu Europejskiego do podejmowania decyzji i kontroli; ponawia zatem apele o przyznanie Parlamentowi ogólnego i bezpośredniego prawa inicjatywy ustawodawczej;

32. jest głęboko przekonany, że europejskie reformy instytucjonalne powinny zwiększyć zdolność UE do działania oraz obejmować uproszczone i skuteczniejsze procedury decyzyjne, odchodząc od jednomyślności; przypomina, że głosowanie większością kwalifikowaną należy wdrożyć w takich dziedzinach jak ochrona demokracji, praw człowieka i praworządności, WRF, sankcje i inne istotne decyzje dotyczące polityki zagranicznej, np. rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych do UE, otwarcie i zamknięcie poszczególnych klastrow negocjacyjnych oraz sankcjonowanie regresu, ale z wyjątkiem decyzji zezwalających na misje lub operacje wojskowe objęte mandatem wykonawczym;

33. wzywa, aby przed kolejną rundą rozszerzenia wzmocnić mechanizm ochrony praworządności oraz podstawowe zasady i wartości UE, a także zdolność monitorowania w celu zapewnienia zgodności z kryteriami kopenhaskimi; proponuje, aby zreformować procedurę przewidzianą w art. 7 TUE przez zniesienie jednomyślności w decyzjach Rady, wprowadzenie jasnych ram czasowych i uczynienie Trybunału Sprawiedliwości arbitrem w przypadku naruszeń; zwraca uwagę, że wprowadzenie głosowania większością kwalifikowaną w tym zakresie ułatwiłoby proces rozszerzenia; podkreśla potrzebę dalszej reformy mechanizmu warunkowości w zakresie praworządności, aby uwzględnić i zagwarantować wszystkie podstawowe wartości Unii określone w art. 2 TUE;

34. uważa, że w kontekście pełnego członkostwa zróżnicowana integracja jest częścią rozwiązania dla skutecznego i pogłębionego rozszerzenia UE; podkreśla jednak, że poszanowanie wartości Unii określonych w art. 2 TUE nie podlega negocjacom, nie powinno podlegać żadnym odstępstwom ani klauzulom opt-out oraz że członkostwo w Unii musi wymagać zdecydowanego zaangażowania na rzecz przestrzegania całości prawa UE; uważa również, że zawsze należy zapewnić szeroką wspólną europejską płaszczyznę obejmującą takie obszary jak unia celna, jednolity rynek i jego cztery swobody, podstawowy dorobek socjalny oraz polityka rolna, polityka konkurencji i polityka handlowa; zauważa, że poza tą wspólną płaszczyzną państwa członkowskie, które chcą poczynić postępy w integracji europejskiej w szerszym zakresie obszarów polityki, powinny mieć taką możliwość; podkreśla, że w ramach takiego systemu zróżnicowanej integracji wszystkie państwa członkowskie uczestniczyłyby w podejmowaniu decyzji dotyczących wspólnej płaszczyzny, a w podejmowaniu decyzji dotyczących obszarów pogłębionej integracji uczestniczyłyby jedynie zainteresowane państwa członkowskie; zauważa, że zróżnicowana integracja wymaga również zróżnicowanych rozwiązań finansowych;

35. wzywa, aby w pełni wykorzystać elastyczność przewidzianą w traktacie lizbońskim przed bardziej dogłębną reformą w kontekście ewentualnego przeglądu traktatów; przypomina, że liczne instrumenty elastyczności, takie jak klauzule pomostowe, wzmocniona współpraca, konstruktywne wstrzymywanie się od głosu, stała współpraca strukturalna (PESCO) i mechanizmy opt-out, są już możliwe w obecnych ramach prawnych UE, jak wyraźnie wynika z doświadczeń strefy Schengen – jednego z największych osiągnięć Unii – i strefy euro; przypomina, że rozwiązania stopniowego wprowadzania, tymczasowe odstępstwa i okresy przejściowe można negocjować w kontekście procedur akcesyjnych; zwraca uwagę, że stosowanie tych mechanizmów elastyczności nie powinno uniemożliwiać konstruktywnych dyskusji o przeglądzie traktatów, zgodnie z rezolucją Parlamentu z 22 listopada 2023 r.;

36. zauważa, że instytucjonalne reformy poprzedzające rozszerzenie muszą również uwzględnić wpływ rozszerzenia na skład Parlamentu; przypomina, że Parlament Europejski jest jedyną instytucją reprezentującą obywateli UE, której członkowie wybierani są w wyborach bezpośrednich; podkreśla, że Parlament powinien zachować rozsądną wielkość, a jednocześnie zapewnić odpowiednią demokratyczną reprezentatywność; zwraca jednak uwagę, że nie można wykluczyć rozsądnego zwiększenia liczby posłów do Parlamentu, aby zapewnić wystarczającą demokratyczną reprezentatywność w rozszerzonej UE; nalega na nowy system przydziału miejsc w oparciu o stałą formułę matematyczną, który będzie obiektywny, sprawiedliwy, przejrzysty i trwały; przypomina swoje stanowisko, że przy podejmowaniu decyzji w sprawie przydziału miejsc w Parlamencie Europejskim należy wziąć pod uwagę system głosowania w Radzie;

37. podkreśla, że w związku z rozszerzeniem potrzebny jest szybki przegląd funkcjonowania i procesu decyzyjnego Rady; proponuje, aby zweryfikować system rotacyjnych prezydencji Rady; zauważa, że należy również ponownie rozważyć obliczenie progów większości kwalifikowanej, aby poprawić równowagę między większymi i mniejszymi państwami, oraz ustalić wyższe progi dla najważniejszych decyzji; w związku z rozszerzeniem apeluje o jak największą przejrzystość i uczciwość procesu decyzyjnego w Radzie;

38. zauważa, że skład Komisji musi uwzględniać rozszerzenie, i przypomina w związku z tym o elastyczności przewidzianej w traktacie lizbońskim; podkreśla, że każda ponowna ocena praktyki mianowania jednego komisarza z każdego państwa członkowskiego musi uwzględniać zrównoważony pod względem geograficznym skład Komisji;

39. ponawia apel o wzmocnienie instrumentów zaangażowania obywateli w proces decyzyjny UE;

40. podkreśla, że rozszerzenie stanowi zarówno poważne wyzwanie finansowe dla UE, w szczególności w odniesieniu do polityki spójności i polityki rolnej, jak i okazję do zreformowania UE; zwraca uwagę, że to wyzwanie wymaga odpowiednio skonstruowanych, finansowanych i priorytetowo traktowanych WRF oraz skuteczniejszego budżetu UE, co umożliwi Unii podejmowanie nowych zobowiązań, a zarazem dalszą realizację uzgodnionych programów i priorytetów politycznych; ponadto podkreśla, że aby sprostać wyzwaniu rozszerzenia, potrzebne są wystarczające dodatkowe i rzeczywiste zasoby własne; odnotowuje, że rozszerzenie zwiększa dodatkowo rosnące zapotrzebowanie na finansowanie UE w dziedzinie stabilności finansowej, autonomii strategicznej, zdrowia, energii, dekarbonizacji, przejścia na czystą energię, ochrony środowiska, transformacji cyfrowej, badań oraz obrony i bezpieczeństwa; podkreśla, że takie reformy finansowe trzeba rozważyć równoległe z bieżącymi negocjacjami akcesyjnymi i przyjąć przed rozszerzeniem; broni swojego stanowiska, że obecną i przyszłą strukturę WRF należy zrestrukturyzować i znacznie wzmocnić w celu zwiększenia odporności; podkreśla, że należy uwzględnić przystąpienie nowych członków podczas przygotowywania WRF na lata 2028–2034;

41. wzywa Komisję i kraje kandydujące, aby zagwarantowały szczególną rolę MŚP jako głównego filaru wzmocnienia polityki przemysłowej i zwiększenia zdolności krajów do osiągnięcia sprawiedliwej transformacji i dostosowania się do wyzwań technologicznych na drodze do transformacji cyfrowej sprzyjającej włączeniu społecznemu;

42. ponownie wzywa Radę, Komisję i ESDZ, by poprawiły komunikację strategiczną i widoczność zarówno wzajemnych korzyści społeczno-gospodarczych, jak i wyzwań związanych z rozszerzeniem w krajach przystępujących oraz w państwach członkowskich przez skuteczną strategię kampanii informacyjnej w całym procesie rozszerzenia, pokazującą wymierne wyniki trwającego procesu akcesyjnego i każdej rundy negocjacji;

43. ponawia apel, by wdrożyć zalecenia Komisji Specjalnej ds. Obcych Ingerencji we Wszystkie Procesy Demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym Dezinformacji (INGE), w szczególności zintensyfikować wysiłki na rzecz przeciwdziałania dezinformacji oraz zapobiegania wrogim obcym ingerencjom i próbom osłabienia demokracji i integracji z UE przez sabotowanie stabilności politycznej, gospodarczej i społecznej w krajach kandydujących;

44. zwraca uwagę, że odbudowa i powojenne ożywienie gospodarcze Ukrainy to wielowymiarowe wyzwanie, któremu należy stawić czoła w szerszym kontekście wysiłków międzynarodowych; podkreśla, że finansowanie Ukrainy musi pochodzić z wielu źródeł międzynarodowych, m.in. z zamrożonych rosyjskich aktywów; podkreśla, że inwestycje te będą wiązały się z powiązaniem ryzykiem finansowym, i nalega, aby ściśle monitorować ten proces i osadzić go w dobrze zaprojektowanych, dostosowanych do potrzeb ramach prawnych, tj. odpornych na korupcję i nadużycia finansowe; w związku z tym wzywa, by szybko przyjąć rozporządzenie w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy;

45. z zadowoleniem przyjmuje prace Komisji nad polityką przedakcesyjną i przegląd finansowania oraz wzywa, by przeprowadzić szczegółową ocenę skutków rozszerzenia; popiera utworzenie skutecznego, wspieranego przez UE mechanizmu rozwiązywania konfliktów i mediacji poza ramami rozszerzenia, mającego na celu wspieranie pojednania i rozwiązywania problemów dwustronnych w krajach przystępujących, co przyczyni się do wypracowania i wdrożenia ostatecznych wiążących rozstrzygnięć w sporach regionalnych i dwustronnych oraz dotyczących dziedzictwa przeszłości;

46. wzywa, by potraktować wybory europejskie w 2024 r. jako okazję do debaty i przedstawienia potrzeby procesu pogłębienia i rozszerzenia Unii Europejskiej oraz niezbędnych reform politycznych, instytucjonalnych i finansowych w Europie, a także wynikających z nich korzyści;

o
o o

47. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządów i parlamentom krajów przystępujących.